

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvlvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindelicorum, 1613

Iesv nomine perfecta salus significatur. Cap. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](#)

IESV NOMINE PERFECTA
SALVS SIGNIFICATVR.

CAPUT XXI.

Salus à
Iesu allata
perfecta est, æ-
terna, &
diuina.
Quomo-
do sit per-
fecta.

Psal. 102.
D. Aug. in
Psal. 102.

Vis poterit me itis encomijs salutem à Iesu
mundo partam celebrare? Salus Iesu, salus
est perfecta, salus æterna, salus diuina. Per-
fecta est, quia non corporis tantum, sed ani-
mi quoque morbos omnes depellit. Medici corpori fe-
rè medicinā adhibent, Iesu tum corpori, um animo
medetur. Medicis mortuo corpori salute astrene que-
unt, Iesu ipsiis hominum cadaucibus vitam & san-
itatem conferet admirabilem. Medicis cunctis morbis
præsentia remedia non habent, medicus noster habet
præsentissima. Medicis argento salutē vndunt, Chri-
stus gratis douat. Medicorum Pharmaca saepè salutem
non efficiunt, Christi medicamenta si benè recipiantur,
semper sanitatem conferunt. Æger est hominis intel-
lectus, ægra voluntas, ægra memoria, æger appetitus, æ-
gri sensus. Intellectum viri ignorantia occupat, volun-
tatem peccandi cupidio inuadit: memoriam Dei, diu-
niique iudicij obliuio tenet, appetitum ardens febris in-
cendit, sensus in malum prōpensio dicit. Sed noster Is-
esus has, aliasque omnes quascunque mens poterit ex-
cogitare ægritudines, præsentissimis remedijs perfecte-
sumè curat. Vnde Regius vates: *Qui propitiatur, ait,*
omnibus iniquitatibus tuis, qui sanas omnes infirmitatu-
tus. Et D. Augustinus eodem Psalmo: *Omnipotenti-*

necat-

medico, nullus languor insanabilis occurrit, &c. Perfecta
igitur est illius salus.

Est præterea æterna. Isaías namque dicit: *Israel sal- Quomo-
natus est in Domino salute æterna*. Si medicus in orbe re-
periti posset, qui salutem ægris aff. ret ducentorum an-
norum, Deus bone, quis non ad illum properaret & quis
non eundem quereret? *Quis longam salutem, auro*
non compararet? En medicum habemus, qui non du-
centorum, vel mille annorum, sed totius æternitatis sa-
ludem, ijs assert, quibus medicinam facit. Et tamen à
multis non queritur, à multis cum fores pulsat, rejec-
tur. O singularem hominis dementiam, qui corporis
paucorum annorum sanitatem, animi, corporisque æ-
ternæ saluti anteponit. *Longa homini vita* (ait Augu- D. Augu.
stinus) *tanta brevitate constringitur, ad uniuersi seculi fu- serm. 3. de-
turi latitudinem, quasi gutta ad uniuersum mare.* De-
mens ergò est, qui ut vnam salutis, siue vitæ guttā com-
paret, tam sedulo laborat: ut verò salutis, vitæ que ocea-
num assequatur, nihil curat. Quid formidas? Cur me-
dicum fugis? etiam si carni iniucunda præbeat aliquan-
do medicamenta, at sunt salutaria. *Tolera* (ait D. Au Aug. Psal.
gustinus) *medicinalem dolorem, futuram cogitans sanita- 108.*
tem. Quid non tolerant homines, ut incertam, argen-
toque emptam sanitatem consequantur. Tu ut gratis
daram, & (si quod medicus præscribit facias) certam
salutem compares, labore fugies? Audi Augustinum
loco citato. *Ligari se volunt homines. Et secari, daturi*
pro incerta sanitate certum dolorem, magnam merecedem.
Denuo te, Et certe curat, Et gratis.

Deniq; diuina est I s v salus, nemo enim nisi Deus Quomo-
illam potest afferre. Tam sunt horrendi, ac periculosi do deniq;
animorū morbi, ut à solo Deo pelli possint. Solus Deus sit diuina
anguentum efficere potest, quo omnes abiguntur, id ve- I s v sa-
ro est gratia. Solus propterea Deus & homo, hoc vn-
guentum cunctis hominibus sanandis emere valuit. E-
mit autem pretio summo hoc est, vita & sanguine. Ha-

*Gant. I.**Serrav. in
Cap. 2.10.
lue. q. 1.*

Num Sal
uator be
nè Lati
nè dica
tur.

bet vnguentum hoc medicus noster, in pretiosis vasis reconditum, ea sunt sacramenta pretiosissima, quæ gratiam continent. In odorem curremus vnguentorum tuorum, it Sponsa. Curramus & nos in odorem vnguenti huus, quod omnibus morbis, omnibusque vulneribus, imo & morti ipsi medetur. Hinc merito & quidem propriè, ac etiam, quantumvis Ciceroninus esse velis, Latinè SALVATOR dicitur.

Quia verò extiterunt hodie non adolescentuli tan
tum, sed & seculi, noui oratores, aut logodædali po
tius, quibus ne in Ciceronem peccent; religio est, Salua
torem dicere, adeò, vt illud Apostol. 1. Timoth. 1, v. 51.

CHRISTVS IESVS venit in mundum peccatores
salvos facere; verterit Nouator Beza, Et peccato
res seruaret: ponam hic magni in primis Ciceroniam
verba, Manutij inquam è commentario in Verrinum li
brum secundum Soter, Grecum nomen est, Et eum signifi
care, qui salutem dedit, ipso constat interprete Cicerone. quo
patet communis error eorum, qui IESVM CHRISTVM,
cuius immortalia merita nullo satis uno verbo
exprimi Latine queunt, Seruatorem appellant. Aliud e
nim est seruare: aliud salutem dare. Seruat is, qui, ne sa
lus amittatur, aliqua ratione præstat: Salutem dat, qui a
missam restituit. quod si seruator non est soter, qui minus
valet; Saluator autem, Et in usitatum, Cicero vitavit; ma
luitq; dicere, Qui salutem dedit: nimium de eo si loquimur,
qui afflictum genus humanum non in eadem statu se uau
uit, sed à sempiterno interitu ad perpetua vita bona perdu
xit; quod Et summi Dei filius fecit. Et facere solus potuit;
neceps est, Vel Saluatorem appellare, quod rorique Græcè di
citur, Et surpato in te noua nouo verbo, quod veteres quoque
probaverunt, Vel, Ciceronis exemplo, Et circumscriptio dicere.
Is, qui salutem dedit. quamquam circumscriptio
Et interdum non commoda solum, Verum etiam necessaria
videtur sic iterata sepius, Et dignitatem amittit, Et satis
tatem non parit. Hæc Ciceronianus ille.

Quin

Quin verò, etiam ab ipsomet IESV Salvatoris nomine in Cataio regno, *I E S V I T A S* Christianos omnes vocari docet Turcicus narrator in historicā Indiae Orientalis relatione pag. 171. Moguntiæ anno 1601. editus: accipiendo tamen *Cataium* illud regnum pro ijs Tartarorum terris, quæ Sinis ad septentrionem finitimæ. Alioquin hoc ipsum Sinarum regnum potius esse *Cataium*, eiusque urbem regiam *Pachinum* esse celebratam illam *Cambala* docet, qui ex ea urbe scribebat an. 1602 P. Jacobus Patagua.

Rauennæ extat *fratrum boni I E S V Collegium* à S. Margaritâ, cuius nobilitata virtus miraculis; erectum, Paulo Morigea teste lib. de originibus religionum. *Ordo I E S V A T O R V M* etiam ante annos 200. à S. Ioanne Columbino Senensi fundatus, ab Urbano V. alijs que Pontificibus census, & ordinibus alijs accensus est. Refert rem totam Iuris consultus Antonius Corsetus li. 30. quæst. in ordinis illius laudem.

CHRISTVS NOBIS OMNIA FACTVS, QVOD IN NOMINE I E S V declaratur.

CAPVT XXII.

Hoc insuper dulcissimo suo nomine I E S V, voluit nobis Christus declarare, quam noster omnino sit, & omnia, quæ eius sunt.